

Je upokojitve leta 1915 na novozgrajeni šoli pri Sv. Štefanu nad Hrastnikom v dolski župniji. Rajni Topolovšek je bil izredno priljubljen pri ljudeh ter je imel veselje do kmetijskega napredka, česar se ljudje še sedaj dobro spominjajo. V času velikih in težkih obilinskih doklad, ko so se plačevali dolgovi, ki so nastali pri zgradbi novih šolskih stavb, ko so nekateri gledali na šolo kot na nepotrebno novotarijo, ki samo bremena nalaga ljudstvu, je bilo medsebojno razmerje med ljudstvom in učiteljem Topolovšekom pri Sv. Miklavžu tako ugodno, da mu je krajni šolski svet postavil na šolskem vrtu mal hlev za živino, do katere je imel rajni veliko veselje. Ta hlev še sedaj stoji. Ljudem pa je tudi povračeval ljubezen z ljubeznijo. V času, ko je služboval pri Sv. Miklavžu, še noben kmet v župniji ni imel mlatilnega stroja. Kupil je najprej malo Klepejevo posestvo pod vasjo Ložiše, potem pa si je nabavil mlatilnico, čistilnik za žito in škropilnico za vinograde. Posojeval je skoro zastoj kmetom po okolici in so se potem na njegovo pobudo začeli kmetje združevati po dva ali trije skupaj in si nabavljati mlatilnice, kakor tudi druge stroje, prav posebno še škropilnice proti trsnim peronospori, ki je tedaj uničevala naš trs. Istotako je bil priljubljen tudi med kmeti pri Sv. Štefanu. Povsod se ga njegovi učenci, sedaj že kmetijski gospodarji, s hvaležnostjo spominjajo. V srcih njegovih učencev mu bodi ohranjen blag spomin, rajnemu pa svetila večna luč!

Bizeljsko. Pred par tedni so na Bizeljskem gostovali gasilci iz Zabukovja. Na odru v našem Gasilnem domu so nam res dobro podali Mollerovo komedijo »Skopuh«. Vsi igralci so se v svoje vloge res vživeli, jih prav dobro obvladali, za kar so želi tudi splošno odobravanje. Obisk zadovoljiv. — Za pustno nedeljo pa nam je vprizorila domača gasilna četa burko »Anarhist«. Vloge so bile dokaj dobro razdeljene, bilo je le premalo časa za temeljito naučenje. Zato je kajpada manjkalo večini nastopajočih življenja in neprisljenosti. — Smrt ima letos v naši občini precej bogato žetev. Pobira staro in mlado, nič ne izbira. Dne 7. marca smo položili v naročje matere zemlje gospo Brkovič Nežo. Obilna, nepričakovana udeležba domačinov pri sprevedu je pričala,

škropivo (ogljikov žveplec) so imenovali navadni ljudje hudičevo ali vražje olje. Pošiljala ga je oblast v železnih sodih. Shranjevali so ga v Vršečevih cigoncah v Pišecah, 10 minut od cerkve ob cesti proti Brežicam. Skopali so prostorno klet kar v hrib, kjer ni bilo blizu hiše, da se ne bi zgodila kaka nesreča.

Težaki razkuževalne komisije so smeli imeti seboj tobak, nikakor pa ne vžigalic in to radi nevarnosti eksplozije škropiva.

V župniji Pišce so pripeljali škropivo za vinograde proti Sv. goram v klet hiše števil. 74 v Podgorju. Ker so pa sodček nastavili prenizko, da niso mogli podstaviti posode, s katero so vlivali škropivo v škropilnico, so hoteli izpodkopati pod pipo tla s krampico. Orodje je zadelo ob trdi kamen. Iskra je šinila pod pipo in vražje olje se je vnelo.

Da ni udušil vnetja Franc Ogorevc s klobukom, bi bilo nesrečnih sedem mož in najbrž tudi hiša porušena.

Vinograd g. Jožefa Polanca, ki meji v Pišecah na cerkvenega, je bil ravno okopan, ko so ga prišli nabrizgat. Po nabrizganju je dal skopati lastnik vinograde neko grabo. Ker so tamkaj tla precej kamenita,

Pomagajte si

ne izgublajte poguma, ako se pojavljajo znaki, iz katerih se more sklepati, da upada telesna moč in se približuje starost, ako se opaža pomanjkanje energije ter se človek počuti duševno potrtega. Največkrat gre tu za lenivost v tvorbi in obtoku krvi, ki se pojavlja vsled nerednega delovanja želodca, črev, ledvic, žolča, jeter, mehurja ter sploh prebavnih organov. Po dolgoletnih izkušnjah baš sedaj v pomladni dobi zelo dobro delujejo na vse organe takozvana pitna zdraviljenja, za katera se zelo pogosto porablja na primer Planinka čaj Bahovec, ki je sestavljen iz izbranih plananskih zdravilnih rastlin ter je zaradi tega izredno uspešnega učinka.

kako spoštovana je bila pridna, delavna, verna pokojnica. Naj v mi-u počiva!

Videm ob Savi. Le malo se jih je letos ojunalo, ki bi stopili pred oltar sv. Ruperta in izrekli odločilni »da« v znamenje življenjske zvestobe. Med drugimi se je poročil g. Joško Vahčić, trgovec na Vidmu. Daleč je segel po nevesto: v Ljubljano se je podal in si od tam pripeljal gđ. Pavlo Scagnetti kot svojo bodočo soprogo. Pa še nekoga ne smemo pozabiti. Na Sremiču se je poročila Rozalija Radej z Josipom Vodopivcem iz sosednjega Rajhenburga. Bila je vzgledna članica Marijine družbe, zato upamo, da bo božja Gospa tudi v novem stanu razlila nad njo svoj blagoslov. Prav tako pa želimo vsem ostalim novoporočencem, ki želijo biti v javnosti neimenovani, obilo sreče iz nebes v novem stanu!

Zagreb. Zdaj pa že nekaj tednov ni bilo nobenega glasu iz Zagreba, kot da smo vsi pomrli ali kaj. Pa mirno, ne; samo včasih že tako pride, da človek pri najboljši volji vedno ne more na vse strani govoriti, pisati itd. Bomo pa to pot spregovorili o vsem, kar smo doživeli zadnji mesec. — Slomškovo društvo nam je pripravilo dve zabavni igri, in sicer najprej »Kulturno prireditvev v Črni mlaki«, čez 14 dni pa »Svoje glavačka«; prva igra ni bila vsem čisto po godu, češ, da je preveč »oštarijska«, z drugo so bili pa vsi gledalci celo zadovoljni in so ploskali igralcem kar pri odprtem odru! To so tudi zaslužili, saj so obkraj prav dobro zaigrali. — Imeli smo tudi dvoje predavanj v prostorih Slomškovega društva: prvo o sedanji boljševiški Rusiji in

drugo o naselitvi starih Slovencev in njihovem življenju. — Dekliško zavetišče »Naš dom« je imelo svoj občni zbor, na katerem smo izvedeli marsikaj zanimivega iz življenja in trpljenja naših deklet v Zagrebu, kjer je nad 11.000 Slovenk! Lani je našlo pri društvu streho 226 oseb, od katerih jih je bilo 132 Slovenk in 94 Hrvatice; delo je dobilo 160 deklet. Nova predsednica je gđ. Prislana Marija, svoje prostore pa ima društvo v Bakačevi ulici blizu stolne cerkve (katedrale). Dekleta, ki prihajate prvič v Zagreb v službo, oglasite se najprej v »Našem domu«, da ne zaidete in ne padete v roke kakšnim brezvestnim zapeljivcem, ki so s sladkimi besedami in lepimi odljubami onesrečili že marsikatero preprosto dekle. — Tudi za evharistični kongres, ki bo poletni v Ljubljani, se pripravljamo. Samo nekateri predolgo odlašajo s prigrisatvijo! — V mesecu februarju pa nas je navdala z največjo žalostjo novica, da je umrl naš nepozabni dušni pastir p. Gabriel Cevc, okoli katerega smo se pred dvema letoma zbirali pri sv. Roku. On nam je tako dolgo delil kruh božje besede pri sv. Roku, ustanovil nam je Slomškovo društvo in sploh nam je storil toliko dobrega, da ga ne bomo nikdar pozabili. Naj mu Bog povrne in poplača vse neizmerne dobrote, ki smo jih prejeli od njega!

NOVA KNJIGA.

V času obiskanja. Osem postaj o Jezusovem poslanstvu. Z berilom oznanila, s prerokovanjem Besede Gospodove o Izraelu in zmago slavljen Njegovim. Na podlagi evangelija in tistega časa napisal Edvard Gregorin. Založila Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani. Cena 26 Din, elegantno vezano 38 Din. Naroča se v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Opozorjamo na to lepo delo, ki nam obnavlja prizore iz Kristusovega Pasijona. Igra je tudi za manjše odredne lahko izvedljiva. Zahteva samo 22 moških in 3 ženske osebe. Tudi scenerija je enotna in zelo preprosta. Priporočamo vsakemu odru, naj proslavi postni čas s tem novim Pasijonom.

Ali si že obnovil naročnino?

se je vnelo od isker škropivo v Polančevem vinogradu in je gorelo po podzemeljskih rovih. Ponoči so začuli bobnenje, kakor ča je potres in kamenje se je prožilo navzdol po vinogradu. Šele drugi dan je bila skrivnost pojasnjena in s'rah pregnan.

Škropilnica, s katero so nabrizgavali vinograde, je bila na pogon z nogo. Člani komisije so imeli seboj še tudi močna povečalna stekla, da so lažje ugotavljali s povečanjem, na katerem trsu je uš.

Treba še omeniti, da se je trta kljub omenjenemu nasilnemu početju oblasti sušila naprej. Ljudje so trdili, da raznašajo člani komisije uši in so jih imenovali splošno »ušivce«.

Da niso pozdravljali vinogradniki razkuževalnih komisij kot nekaj dobrodelnega, je samo ob sebi umevno. Na glas ter pritajeno so zmerjali vodje ter težake. Če so zvedeli člani ušive komisije, kdo in kako jih je psoval, so ga koj ovadili sodišču. Sodnije so imele nalog, da morajo pri teh ovadbah postopati strogo, kar so tudi storile. Mnogo moških in žensk je presedelo v štiriletni dobi uničevanja trtne uši po spodnjih krajih radi preglasnega duška upravičeni jezi po 3—6 mesecev v zaporu. (Dalje sledi.)

pe srebrne rude. Rudarski izvedenci so ugotovili, da bi lahko vrgla »Jama smrti« najmanj 5 ton srebra in do 15.000 ton svinca na leto. Seveda bi bilo potrebno v ta namen zgraditi novo železniško progo. Zdaj išče dr. Sosiedko naprej Tamerlanovo knjižnico, ki je imela veliko starinskih arabskih rokopisov izrednega znanstvenega pomena.

Najbolj globoki rov na svetu

je v rudniku Morro Velho v pokrajini Minas Geras v Braziliji. Globok je 1300 m.

Klobuk in glava.

— Saj ta klobuk je prevelik za vašo glavo!
— Ni prevelik, moja glava je premala zanj.